

1 Το συνέδριο της Βιέννης (1814-1815)

A): Γενικό πλαίσιο: Το συνέδριο αυτό αποτελεί σταθμό στην Ευρωπαϊκή ιστορία γιατί σηματοδοτεί προσωρινά το τέλος των φιλελεύθερων κηρυγμάτων της Γαλλικής Επανάστασης και την αρχή μιας νέας εποχής, που επανέρχονται τα απολυταρχικά καθεστώτα και οι ανελεύθερες πολιτικές ιδέες. (Μέτερνιχ)

B) Σύγκληση : Οι ηγεμόνες των 4 μεγάλων δυνάμεων που έχουν επικρατήσει μετά την ήττα της Γαλλίας του Ναπολέοντα (Λειψία 1813) , δηλαδή της Αυστρίας , της Πρωσίας , της Ρωσίας και της Βρετανίας συγκαλούν το συνέδριο της Βιέννης (1^η Νοεμβρίου 1814) με το οποίο επιδιώκουν:

1. Να τερματίσουν τον πόλεμο με τη Γαλλία και τα προβλήματα που προκάλεσε.
2. Να παλινорθώσουν (επαναφέρουν) το «παλαιό καθεστώς» των αριστοκρατικών φεουδαλικών προνομίων που είχε δεχτεί σοβαρά πλήγματα από τους δημοκρατικούς Γάλλους.
3. Να ρυθμίσουν από κοινού τα διάφορα ζητήματα που είχαν προκύψει από τον πόλεμο
4. Να συγκεράσουν (συνδυάσουν) τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα τους .
5. Να περιορίσουν εδαφικά τη Γαλλία στα προπολεμικά σύνορα της .

Αποτέλεσμα: η συνθήκη ειρήνης της Βιέννης το 1815.

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

- Ο Μέτερνιχ (καγκελάριος της Αυστρίας)
- Ο Κάρσλι (υπουργός εξωτερικών της Βρετανίας)
- Ο Ταλεϋράνδος (υπουργός εξωτερικών της Γαλλίας)

Κοινές πολιτικές θέσεις :

A) Ήταν οπαδοί της παλινόρθωσης του «παλαιού καθεστώτος»

B) Είχαν στόχο να αναχαιτίσουν τις δημοκρατικές δυνάμεις της Γαλλικής Επανάστασης

Γ) Θεωρούσαν ότι οι πολυεθνικές αυτοκρατορίες εξυπηρετούσαν την προσπάθεια για πανευρωπαϊκή ειρήνη καλύτερα από τα Ευρωπαϊκά εθνικά κράτη, γιατί οι διαφορές στη γλώσσα και στη θρησκεία δεν είχαν σαφή γεωγραφικά όρια.(Υπήρχαν αναμείξεις πληθυσμών και δεν υπήρχε εθνική ομογένεια.)

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΕΡΝΙΧ

Ήταν οπαδός :

- A) της μοναρχικής εξουσίας
- B) της νομιμότητας, δηλαδή της αρχής που αναγνώριζε ως νόμιμο μόνο το «παλαιό καθεστώς» και παράνομο κάθε άλλο.
- Γ) της σταθερότητας δηλαδή της τότε πολιτικής και εδαφικής ακεραιότητας .
- Δ) Ήταν εχθρός των εθνικών κινημάτων και των εθνικών κρατών
- Ε) Ήταν εχθρός της δημοκρατίας και των ριζοσπαστικών αλλαγών

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΙΣΧΥΟΣ :

Η προσπάθεια των τότε μεγάλων δυνάμεων να αποφύγουν την επανάληψη του φαινομένου της κυριαρχίας μιας μεγάλης δύναμης ,όπως έγινε με τη Γαλλία του Ναπολέοντα.

Μέσα υλοποίησης της παραπάνω αρχής : Η δημιουργία ισχυρών κρατών ως εμπόδιο στα ανατολικά της Γαλλίας : βασίλειο Ολλανδίας + Βέλγιο, βασίλειο Σαρδηνίας +Πεδεμόντιο +Γένοβα.

- ανακήρυξη ουδετερότητας της Ελβετίας
- εδαφική άυξηση της Πρωσίας
- ισχυροποίηση της Αυστρίας
- Μη ευνοημένοι: Ιταλία και Γερμανία δεν έχουν κρατική υπόσταση

ΙΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Πολιτικός και στρατιωτικός συνασπισμός των Μ. Δυνάμεων, που ιδρύθηκε στη Βιέννη το 1815 , μετά την ήττα του Ναπολέοντα στο Βατερλό.

Μέλη: Αυστρία, Πρωσία, Ρωσία και Αγγλία σε επίπεδο υπουργών εξωτερικών.

Στόχος : Η ανακοπή των φιλελεύθερων και εθνικών κινημάτων .

Οι 3 ηγεμόνες προσπάθησαν να εμποδίσουν τις αρχές της αυτοδιάθεσης και της λαϊκής κυριαρχίας αλλά δεν το πέτυχαν .